

Moje duše chřadne touhou po tvé spáse,
čekám na tvé slovo.

Zrak mi slábne, vyhlížím tvé slovo,
kdy už mě potěšíš?

Vedlo se mi jako měchu v kouři,
na tvá nařízení jsem však nezapomněl.
Kolikpak dnů zbývá tvému služebníku?

Kdy nad těmi, kdo mě pronásledují,
vykonáš soud? Opovážlivci mi kopou
jámy bez ohledu na tvůj Zákon.

Všechna tvá přikázání jsou pravda.

Pronásledují mě neprávem, pomoz!

Bezmála už se mnou v zemi

skoncovali, já však tvá
ustanovení neopustím.

Podle svého milosrdenství

mi zachovej život,

svědectví tvých

úst se budu držet.

Věčně, Hospodine, stojí pevně v nebesích
tvé slovo. Z pokolení do pokolení trvá
tvá věrnost, upevnil jsi zemi a ta stojí.

Podle tvých soudů vše stojí dodnes,
to všechno jsou tvoji služebníci.

Kdyby mi tvůj Zákon nebyl potěšením,
dávno bych v svém pokoření zhynul.

Na tvá ustanovení nezapomenu nikdy,
protože mi jimi zachováváš život.

Tobě patřím, buď má spása,
na tvá ustanovení se dotazuji.
Svévolníci na mě čekají, aby mě zahubili,
já se snažím porozumět

tvým svědectvím.

Vidím, že vše spěje k
svému konci, přikázání tvé
má nekonečný prostor.